

Sygn. akt 1 Ds 262/15/BT

POSTANOWIENIE
o odmowie wszczęcia śledztwa

Warszawa, dnia 10 kwietnia 2015 r.

Bartosz Tomczak – prokurator Prokuratury Rejonowej Warszawa-Śródmieście w Warszawie, po zapoznaniu się z materiałami postępowania o sygn. akt 1 Ds. 262/15/BT

na podstawie art. 305 § 1 i 3 k.p.k., art. 307 § 1 k.p.k. i art. 17 § 1 pkt 8 k.p.k.

postanowił:

odmówić wszczęcia śledztwa w sprawie przekroczenia uprawnień przez funkcjonariusza publicznego – posła Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej w okresie od 5 do 9 sierpnia 2013 roku w Kudowie-Zdrój i w konsekwencji działanie na szkodę interesu publicznego poprzez doprowadzenie, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, Skarbu Państwa do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem za pomocą wprowadzenia w błąd,

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 231 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

- wobec stwierdzenia, iż sprawca nie podlega orzecznictwu polskich sądów karnych, tj. na podstawie art. 17 § 1 pkt 8 k.p.k.

Uzasadnienie

Prokuratura Rejonowa Warszawa-Śródmieście w Warszawie otrzymała w dniu 27 lutego 2015 r. zawiadomienie Zbigniewa Nowaka o możliwości popełnienia przestępstwa przez posłankę Sejmu RP Renatę Zarembę. Zawiadamiający wskazał w piśmie, że dowiedział się z informacji medialnych, że posłanka skorzystała z możliwości refundacji przez Sejm RP jej noclegów w miejscowości Kudowa-Zdrój w dniach 5-9 sierpnia 2013 r. na kwotę 2256 złotych. Zawiadamiający wskazał, że posłanka jest posłem okręgu szczecińskiego i nie wykonuje obowiązków poselskich w rejonie Kudowy-Zdrój – co wskazuje, iż mogło zostać popełnione przestępstwo.

W toku przeprowadzonych czynności sprawdzających ustalono, że 17 lutego 2015 roku posłanka Renata Zaremba przesłała do redakcji portalu Gazety.pl list, w którym wyjaśniła, iż we wspomnianym okresie uczestniczyła w kilku spotkaniach i imprezach organizowanych w rejonie Kudowy-Zdrój, w związku z wykonywanymi czynnościami wchodzącymi w zakres sprawowania mandatu poselskiego.

Czyn z art. 231 § 1 k.k. polegać może bądź na niedopełnieniu obowiązków, bądź na przekroczeniu uprawnień. Niedopełnienie obowiązków obejmuje zarówno zaniechanie podjęcia nałożonego na funkcjonariusza publicznego obowiązku, jak i niewłaściwe jego wykonanie. Przekroczenie uprawnień wymaga natomiast wykazania, że podjęte przez sprawcę zachowanie nie wchodziło w zakres jego kompetencji, a także wskazania na powiązanie formalne lub merytoryczne z tymi kompetencjami. Przekroczenie uprawnień może także polegać na podjęciu działania wprawdzie w ramach kompetencji, lecz niezgodnie z prawnymi warunkami podjętej przez funkcjonariusza publicznego czynności. Dla przyjęcia popełnienia przestępstwa z art. 231 § 1 k.k. wymagane jest stwierdzenie, że sprawca przez swoje zachowanie działał na szkodę interesu publicznego lub prywatnego oraz że działał umyślnie, gdyż jest to przestępstwo, które można popełnić wyłącznie umyślnie (w zamiarze

